

disse institutioner, og også det foreliggende lovfor-
slag må forudses at ville medføre en vis yderligere
belastning. Spørgsmålet om lovforslagets økonomi-
ske og administrative konsekvenser for forbruger-
ombudsmandsinstitutionen og forbrugerklagenæv-
net vil blive forelagt de bevilligende myndigheder af
industriministeren ved særligt aktstykke.

I forbindelse med lovens ikrafttræden må det
forventes at blive nødvendigt at afholde visse ud-
gifter til udarbejdelsen af tabeller over effektiv
rente, ligesom justitsministeriet i forbindelse med
lovens ikrafttræden vil informere om de nye regler
bl. a. i dagspressen. Udgifterne hertil anslås til 1
mill. kr. ligeledes målt i januar 1981-priser.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser *Til kapitel 1.*

Kapitlet afgrænser lovens område og indeholder
flere vigtige definitioner.

Til § 1

Bestemmelsen svarer med enkelte ændringer
(især tilføjelsen af stk. 3) til betækningsudkastets
§ 1.

Til stk. 1.

Lovforslaget omfatter kun køb på kredit af løs-
øre.

Lovforslagets købs- og løsørebegreb svarer til
afbetalingslovens, jfr. betænkningen s. 56-57. Lo-
ven indeholder dog hjemmel for justitsministeren
til at bestemme, at loven ikke eller kun delvis skal
finde anvendelse på køb af bestemte arter af løsø-
re, jfr. § 5, stk. 3. Endvidere vil loven under særli-
ge omstændigheder skulle anvendes på kredit ydet
i relation til tjenesteydelser, jfr. § 36.

Til stk. 2.

Bestemmelsen angiver, hvornår der i lovens
forstand foreligger køb på *kredit*.

Det er en forudsætning, at det er aftalt, at købe-
ren får stillet det købte til rådighed, inden han
fuldt ud har præsteret sin modydelse. Er der aftalt
kontant betaling eller forudbetaling, og køberens
undlader at betale som aftalt, foreligger der således
ikke et kreditkøb.

Kreditten skal dernæst være aftalt *inden overgi-
velsen* til køberens af det købte, jfr. herved reglen i
afbetalingslovens § 1, stk. 4, hvorefter udbetalingen
skal være erlagt ved tingens overgivelse til købe-

ren. Ved »overgivelse« skal ikke altid forstås den
faktiske overgivelse. Hvis denne i første omgang
beror på en midlertidig aftale om lån, depositum,
prøve, udvalg eller andet begrænset formål, som
afløses af en aftale om køb på kredit, må overgi-
velsestidspunktet i almindelighed antages at falde
sammen med det tidspunkt, hvor der indgås en
aftale om kreditkøb, således at loven finder anvend-
else i disse tilfælde. Dette svarer til gældende ret
med hensyn til, hvornår udbetalingen ved køb med
ejendomsforbehold skal være betalt, jfr. Torben
Jensen, Afbetaling (1970) s. 445.

Kreditten kan ydes enten af sælgeren i form af
henstand eller lån (stk. 2, nr. 1) eller af en tredje-
mand på grundlag af en aftale herom mellem den-
ne og sælgeren (stk. 2, nr. 2).

Kredit ydet af tredjemand efter aftale med sæl-
geren (*oprindeligt trepartsforhold*) foreligger dels
ved de såkaldte »eksterne kontosystemer«, dels ved
de såkaldte »lånekøb«. Om den nærmere forståelse
af disse begreber henvises til pkt. 3. d. i de almin-
delige bemærkninger. Stk. 2, nr. 2, svarer til udval-
gets forslag, idet det dog er præciseret, at køberens
og den finansierende tredjemand skal have indgået
aftale om lånet, inden køberens får overgivet det
købte.

Eksterne kontosystemer og lånekøb er nærmere
beskrevet i betænkningen s. 58. Udvalget anfører i
den forbindelse, at der i forholdet mellem sælgeren
og køberens foreligger et kontantkøb, selv om beta-
lingen til sælgeren ikke ydes af køberens. Efter jus-
titsministeriets opfattelse må det imidlertid følge
af definitionen i lovforslagets § 1, stk. 2, at købet
er et køb på kredit også i forholdet mellem købe-
ren og sælgeren.

Efterfølgende trepartsforhold er ligeledes omtalt
foran under pkt. 3. d. i de almindelige bemærknin-
ger. Disse trepartsforhold er dog ikke omfattet af §
1, stk. 2, nr. 2. Sondringen mellem oprindelige og
efterfølgende trepartsforhold får især betydning i
relation til § 13, stk. 1, jfr. bemærkningerne til
denne bestemmelse. Foreligger der et kontantkøb,
hvor købesummen helt eller delvis tilvejebringes
gennem et »fritstående lån« fra et pengeinstitut,
familie eller bekendte, er der ikke i lovens forstand
tale om et kreditkøb, jfr. det herom anførte under
pkt. 3. d. i de almindelige bemærkninger. Den
form for køberfinansiering i pengeinstitutter, som
består i, at pengeinstituttet får transport på afbeta-
lingskontrakten, vil dog være omfattet af loven,
fordi afbetalingskontrakten er det. Denne type
køberfinansiering er nærmere omtalt i betænkning-
en s. 282-283. Der kan om stk. 2 i øvrigt henvises
til betænkningen s. 57-58.